

تئوری ترجمه در غرب (۶)

گفتگوی فرمانروا و دبیر درباره ضرورت ترجمه

جان تراویسا^۱

ترجمه عبدالله کوثری

درباره زندگی جان تراویسا، از نویسنده‌گان قرن چهاردهم، آگاهی چندانی در دست نیست. این قدر می‌دانیم که او استقف برکلی بود و کتاب *Polychronicon* نوشته رالف هیگدن (۱۲۸۰-۱۳۶۴) و نیز *De Proprietatibus Novitum Barcolonum* را به انگلیسی ترجمه کرد. همچنین گمان می‌رود که در ترجمه کتاب مقدس به انگلیسی نیز شرکت داشته است.

گفتگوی فرمانروا و دبیر درباره ضرورت ترجمه (۱۳۷۸)

فرمانروا - (از آن زمان که برج عظیم بالا نباشد آدمیان به زبانهای گونه گون سخن گفتند. اقوام گوناگون بازبان یکدیگر بیگانه و در دریافت سخن هم ناتوانند. کلام تنها آنگاه دریافته می‌شود که آن را آموخته باشیم و آموزش کلام به شنیدن است. پس آن که ناشنونست بناچار گنگ نیز هست، زیرا کلامی نمی‌شنود تا آن را بیاموزد. بدین گونه است که مردمان اقالیم دور از هم که به زبانهای مختلف سخن می‌گویند، اگر زبان یکدیگر را بیاموزند در دریافت کلام یکدیگر در می‌مانند. باری، اینان اگر چه با هم دیدار می‌کنند و سخت نیاز مند داشتن احوال هم و شیوه گفتار هم نداشند، از کلام یکدیگر چندان چیز در می‌یابند که از قبل و قال غازی.

چون چنین است، گوینده خواه به آهستگی سخن گوید یا شتاب در سخن اورد. شنوونده چیزی از سخن در نخواهد یافت، حتی اگر گوینده به جای سلام دشنامش گفته باشد. این بلایی است که دامان آدمی را گرفته است. اما خداوند به رحمت و شفقت خود این بلا را چاره‌ای دوگانه مرحمت کرده است. نخست آن که هستند کسانی که می‌توانند زبانهای گوناگون را بیاموزند و از برای دو تن که زبان یکدیگر را نمی‌دانند میانجی باشند و مراد و مطلب هر یک را برای دیگری بازگو کنند. دیگر آن که مردمان اقالیم گوناگون می‌توانند زبانی واحد بیاموزند و جملگی آن زبان را به کار گیرند. بدین گونه است که زبان لاین

1. John of Travisia

خاصه در این سوی یونان، در همه ممالک اروپا آموخته می‌شود. از این روست که دیبران نوشته‌ها و کتابهای خود را به زبان لاتین می‌نگارند تا اقوام گوناگون در سرزمین‌های گوناگون آن نوشته‌ها و کتابهای را بخوانند و بفهمند. چنین است که رالف هیگدن، راهب اهل راجستر کتاب و قایع نامه خود را به زبان لاتین نوشت، و این کتابی است که از سرتاسر عالم سخن می‌گوید و از عجایب اعمال و غرایب احوال یاد می‌کند و از ابتدای خلقت آسمان و زمین تا اپسین روزهای عمر نویسنده را به تفصیل بر می‌شمارد. دانستنی‌های بس ارجمند در این کتاب است که به خواندن و دانستن می‌ارزد. از این روست که می‌خواهم این کتاب از زبان لاتین به زبان انگلیسی برگردانده شود تا مردمانی بیشتر آن را بخوانند و از دانش و آگاهی نهفته در آن بهره ور گردند.

دیبر - این کتاب و قایع نامه به زبان لاتین نوشته شده و این زبان را بسیاری از مردمان، خاصه در همه ممالک اروپا می‌خوانند و به کار می‌گیرند. حال آنکه زبان انگلیسی را هیچ کس جز مردمان انگلیسی نمی‌داند، پس اگر این کتاب و قایع نامه از زبان لاتین به زبان انگلیسی برگردانده شود، چگونه مردمان بیشتری آن را خواهند خواند؟

فرمانرو - این پرسش و تردید را به آسانی می‌توان پاسخ گفت. زیرا اگر این و قایع نامه از زبان لاتین به زبان انگلیسی برگردانده شود، آن خیل عظیم از مردمان که انگلیسی می‌دانند و لاتین نمی‌دانند آن را خواهند فهمید.

دیبر - شما خود می‌توانید به زبان لاتین سخن بگویید، بنویسید و آن را بفهمید، پس چه نیازی به ترجمة انگلیسی آن دارید؟

فرمانرو - من این استدلال را نمی‌پذیرم، زیرا اگر چه زبان لاتین را می‌دانم، بسیار کلمات در این کتاب هست که نه من و نه شما معنای آنها را نمی‌دانیم، مگر آنگاه که از این و آن بپرسیم یا در کتابی دیگر جستجو کنیم. دیگر این که، اگر چه این ترجمه به کار من می‌آید، برای مردمانی که زبان لاتین نمی‌دانند ضروری است.

دیبر - آنان که زبان لاتین نمی‌دانند بروند و بیاموزند.

فرمانرو - نه، چنین نیست. این کار همگان را میسر نمی‌شود. برخی به سبب شغل و حرفا‌ی که دارند، برخی به سبب سن و سالی که برایشان گذشته، برخی به سبب ناتوانی ذهن و برخی به سبب نداشتن امکانات وجود موضع بسیار در این کار ناتوانند.

دیبر - چنین مردمانی نیازی به خواندن و قایع نامه ندارند.

فرمانرو - دامنه نیازهار این چنین تنگ در نظر مگیر. که اگر این گونه بنگری تنها آن چیزی ضروری است که بی وجود آن کار دنیا سر نمی‌گیرد. فی المثل خدا باید باشد و بود خدا ممکن نیست. باری، اگر چنین بنگری هیچ کس نیازی به خواندن و قایع نامه ندارد، چرا که این کتاب نه نان است و نه آب که مایه بقای حیات‌اند. اما گونه‌ای دیگر نیز می‌توان اندیشید و آن این که هر چیز سودمند مورد نیاز است، و

بنابراین همه کس نیاز دارد که وقایع نامه را بخواند.

دیبر- اگر چنین باشد، آنان که زبان لاتین نمی دانند می توانند از آنان که این زبان را می دانند پرسند و آگاه شوند.

فرمانروا - سخنان غریبی می گویی. زیرا آن کس که چیزی نیاموخته خود نمی داند چه چیز را باید پرسد و نیز نمی داند که از چه کس باید بپرسد. همچنین، همه آنان که زبان لاتین می دانند این گونه کتابها را در دسترس ندارند تا دیگران را از آن آگاه کنند، برخی دیگر از عهدۀ این کار بر نمی آیند و برخی دیگر حال و مجال این کار ندارند.

پس ضروری است که ترجمه انگلیسی این کتاب را داشته باشیم.

دیبر- من در زبان لاتین کم و کاستی نمی بینم، پس چه نیازی به ترجمۀ انگلیسی داریم؟

فرمانروا - اگر این گفته را پذیریم باید بگوییم هفتاد مترجم^۱ کتاب مقدس و نیز آکوئیلا، سیماخوس، تیودوتیون و آن کس که نخستین بار به ترجمه دست زده همچنین اوریگنس، بیهوده این رنچ را بر خود هموار کردنده احکام الهی را از زبان عبری به زبان یونانی برگردانده و نیز جروم قدیس به کاری بی ثمر برخاست آنگاه که این احکام را از عبری به لاتین ترجمه کرد، زیرا زبان عبری هیچ کم و کاستی ندارد و با الهام از روح القدس نوشته شده است؛ حال آنکه می دانیم همه این نویسنده‌گان به پاس ترجمۀ هاشان در کلیساي مقدس ستایش می شوند. پس استدلال شما، چندان اعتباری ندارد. در مورد زبان لاتین نیز می توانیم بگوییم این زبان هیچ کم و کاستی ندارد. با این همه خواندن احکام الهی به زبان لاتین برای مردمی که این زبان را نمی دانند کاری بیهوده است، مگر آنگاه که معنای عبارات را به زبان انگلیسی برای ایشان بازگو کنیم، و این کار صورت پذیر نیست، مگر زمانی که آن احکام از زبان لاتین به زبان انگلیسی ترجمه شوند. پس دسترسی به ترجمه‌ای انگلیسی ضروری است و مارا پاری می کند تا این احکام را همیشه در ذهن داشته باشیم، و همان بهتر که این ترجمه مکتوب باشد نه شفاهی.

دیبر- بسیاری از این کتابها حاوی احکام الهی هستند و به دست حکیمان الهی و فیلسوفان نوشته شده‌اند. ترجمه این احکام به زبان انگلیسی روانیست.

فرمانروا - شگفتا که شما سالیان دراز به مدرسه رفته‌اید و آنگاه به استدلالی چنین بی ما یه توسل می جویید. کتابهای ارسسطو و بسیار کتابهای در منطق و فلسفه نیز از یونانی به لاتین ترجمه شده است. همچنین می دانیم که جان اسکات به درخواست شاه چارلز کتابهای ویرسویوس آریو پاگولی^۲ را از یونانی به لاتین برگرداند و همچنین احکام الهی را از عبری به یونانی و آنگاه از یونانی به لاتین و سپس از لاتین به فرانسه ترجمه شده است. حال پرسش این است که زبان انگلیسی چه گناهی کرده است که آن

۱. اشاره به مترجمان کتاب مقدس، این ترجمه به ترجمۀ هفتادی شهرت دارد. م.

۲. Dionysios - از قدیسان قرن اول میلادی که نخستین اسقف آن بود. در قرون وسطی بسیاری از کتابهای فلسفی را به او نیست می دادند. اما امروز روشن شده که این آثار از نویسنده‌های دیگر (از قرن ششم) است که به دیونوتوسیوس کاذب شهرت یافته. م.

احکام نباید به این زبان ترجمه شوند؟ حال آنکه می‌دانیم شاه الفرد که دانشگاه آکسفورد را بنیان نهاد بهترین قوانین را و بخشهایی از مزامیر داود را به انگلیسی برگرداند و ورفت^۱ اسقف و وسترا تشویق کرد که کتابهای گریگوری قدیس را از زبان لاتین به زبان ساکرنتی ترجمه کند. همچنین که من بالهای از روح القدس ترجمه منظوم دلنشیینی از همه قصص کتاب مقدس فراهم آورد.

باری، من برای این عقیده‌ام که انجیل و نیز احکام کلیساًی مقدس جملگی باید به زبان انگلیسی روایت شوند و این نیز میسر نمی‌شود مگر با ترجمه این متون به زبان انگلیسی دبیر-اگر این ترجمه صورت پذیرد و نیازی به تصحیح و اصلاح داشته باشد، بی‌گمان هستند کسانی که زبان ملامت بگشایند.

فرمانرو-اگر مردمان چیزی را ملامت کنند که سزاوار ملامت نیست، ایشان خود باید ملامت شنوند. دبیران خود نیک می‌دانند که آدمی هرگز کاری نکرده که بهتر از آن از او ساخته نباشد و نیز هیچ مترجمی ترجمه‌ای به دست نداده که ترجمه‌ای بهتر از آن از او برآیند. از این روست که اوریگنس دو بار و جروم قدیس سه بار مزامیر داود را ترجمه کردند. من چشم آن ندارم که ترجمه این کتابها بهترین ترجمه‌ها باشد، چراکه این انتظاری بی‌جا از آدمیانی است در اینجا و اکنون می‌زیند. آنچه می‌خواهم ترجمه‌ای است که به آسانی خوانده و دریافته شود.

دبیر-عالی جناب خوش دارند این ترجمه‌ها منظوم باشد یا منتشر؟

فرمانرو-بهتر که منتشر باشد، زیارت‌بازان نثر اغلب روشن‌تر و ساده‌تر از نظم است و آسان‌تر فهمیده می‌شود.

دبیر-پس خداوند به رحمت خود ما را خرد و زبانی اعطای کند که بدین کار برخیزیم و آن هشیاری به ما ارزانی دارد که معنای درست هر کلمه را دریابیم و به ترجمه در آوریم آن سان که اب و روح القدس از ما خوشنود گردند.